

Dohányárusok Közlönye

A MAGYARORSZÁGI MAGY- ÉS KISTÖZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESETŐJE.

KIADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:
HATSEK ADOLF.

Megjelenik minden hó
— 1-én és 15-én —
Egyes példány nem kapható.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Városligeti fasor 1.
hova az előfizetési csekkek, valamint a
kéziratok küldendők.
Előfizetési ár fél évre 5 korona
Kéziratok nem lesznek visszaküldve.

TARTALOM. Budapest dohánytőzsdéi. — Vegyesek. — Ajánlati hirdetmények.

Budapest dohánytőzsdéi.

Nem vagyunk Budapest tőzsdéinek szaporítása mellett. Évek óta azt az álláspontot védjük, hogy a kistőzsdék ne szaporíttassanak, hanem csökkentessenek. Tettük ezt egyedül azon okból, hogy egyes tőzsdék keresetükben ne károsíttassanak és pedig ott, ahol az illető jövedelme fölülte kicsiny.

Pár évvel ezelőtt, épen részünkről való közbenjárás folytán, szabályzatot dolgoztak ki, mely szabályzat pontosan előírja a tőzsde-engedélyek kiadásánál szem előtt tartandó dolgokat.

Mivel itt Budapesten egy tőzsde engedélyezésénél a távolság egyik tőzsdének a másikhoz nem lehetett mérvadó egy más, kitűnő eszközt gondoltak ki azon czélból, hogy bizonyítsák, miszerint egy tőzsde prosperálhasson. Ugyanis előírták, hogy olyan helyeken, hol tőzsde-engedélyt kérnek, a három szomszéd tőzsdének együttesen legalább is százhuszezer koronájövedelmet kell, hogy kimutassanak. Konstatáljuk, hogy ez az egyedüli helyes mód arra nézve, vajjon megajánlható-e a tőzsde-engedély vagy sem. Minden más körülmény, úgy mint a lépések száma egyik tőzsdétől a másikhoz, legkevésbé jöhet számításba. Vannak utcák, hol csak egy tőzsde létezik, mely tőzsde igen csekély forgalmat élér; ellenben vannak kis utcák, hol óránként ezer meg ezer ember megfordul és hol néhány tőzsde igen jól prosperálna.

Ebből a bölcs szempontból indult ki annak idején Graenzenstein államtitkár ur is, midőn a szóban forgó szabályzatot kiadta; de hogyan magyarazzák sok esetben e szabályzatot? A Hajós-utcában, Király-utcában, Rottenbiller-utcában, Erzsébet-köruton, Kerepesi-uton stb., ugyszintén a főváros minden városrészében találunk új tőzsdéket melyeknek egy a lépésekre, mint a szomszéd tőzsdék forgalmának nagyságára való tekintettel csak némi létjogosultságuk volna. Találunk tőzsdéket utcákban, melyekben fényes nappal is csak gyéren fordulnak meg járó-kelek; ellenben találunk utcákat, hol a három dohánytőzsde évenként 200,000 korona forgalmat élér, anélkül, hogy ott egy új tőzsde felállítása szóba jönne. Persze azt mondják, hogy az ilyen élénk utcákban a házbér sokkal magasabb és ebből kifolyólag a tőzsde forgalma is magasabb kell, hogy legyen, hogy a tőzsdés megélhessen. Ez csak részben igaz, mert még a kevésbé népes utcákban létező tőzsdék-

ben eladott mellékcikkek majdnem semmi hasznót hoznak, addig az élénk utcák-és utakon létező tőzsdék e cikkekben tízszeres forgalmat érnek el és olyan cikkekkel árusítanak, melyeket száz kisebb tőzsdékben nem is keresnek.

A szabályzat, mely az egyes utcák-és utakban a kistőzsdék mikénti létesítését előírja, szerintünk szintén sokszor tévesen lesz alkalmazva. Az Andrassy-úton találunk egy szabályszerű papíruzetlet összekötve tőzsdével, a köruton fűszer-és csemege-üzleteket, a belvárosban esztergályos-és diszáru-üzleteket, melyek, mint dohánytőzsdék szerepelnek és csak 1% bért fizetnek. A milyen nehéz e tekintetben az összes árakat előírni, melyeket az 1%-ot fizető tőzsdés árusíthat, ép oly nehéz erre vonatkozólag egy szabályzatot teremteni arra nézve, hogy mely cikkek tekinthetők mellékcikkeknek vagy sem. Mi azon véleményen vagyunk, hogy ez csakis azon hivatalnokra bízható, aki egy új tőzsde létesítését elfogadásra vagy elutasításra javaslatba hozza.

A pénzügyminiszterium intenciói szerint — ha jól értesültünk — csak az kerülendő el, hogy a dohánytermékek oly árukkal, melyek tisztasági szempontból összeférhetetlenek, ne árusíttassanak egy üzletben. Mi azt hisszük, hogy tekintettel a még mindig drága házbérekre — itt kivétel tehető oly cikkeknel, melyek mivoltuknál fogva a fogyasztónál megütközésre nem találunk.

Ami a tőzsdék átíratását illeti, a napilapokban legnagyobb megbotránkozásunkra naponként találunk hirdetéseket, melyek tőzsde-eladásokról szólnak és melyekben az áll, hogy az engedélyért teljes garanciát nyújtanak. Meglep ez minket azért is, mert a pénzügyminiszterium nem talál módot arra, hogy ezen illetlenségen segítsen. A fővárosi pénzügyigazgatóság az ilyen átírt engedélyek megadásánál oly dicséretreméltó szigorúsággal jár el, hogy minden kérvényt, hol eladásról van szó, elutasít; ennek dacára mégis megkapják az engedélyt. Mi az oka ennek? Az előadó, Szikszay pénzügyi titkár lelkiismeretessége minden kétséget kizár és azt hisszük, hogy oly esetben, hol átíratás történik, a kérvényezőt csak azért utasítja el, mert tudomása van arról, hogy a tőzsde eladatott. De ha ez megtörtént, akkor nem szabadna az engedélyt sem megadni, különösen akkor, ha bebizonyult, hogy az eladó a vevőt megcsalta, mivel egy nem életképes üzletet jó pénzért eladott.

Szóval: Ha a kistőzsdések csökkentését, a fővárosban igazán oly nehéz ke-

resztül vinni, akkor legalább arról kell gondoskodni, hogy ott, hol egy tőzsde létesíthető és előreláthatólag tulajdonosa meg is élhet belőle, ez ne is engedjék. Ellenben sürgősen kívánók, hogy a tőzsdékkel való család kereskedést azzal büntessék, miszerint annak, aki a tőzsdéjét hirdetés útján a lapokban megvetelre ajánlja, engedélye megvonassék. Minden körülmények között azonban törvényileg üldözendők azok, kik az engedély kiadásáért jótállnak. Ez több üzleti visszaclénel, üzleti furfangnál.

Vegyesek.

Modern burnótólók. Londonból értesítenek, hogy az elegáns társaságban a burnót élvezete újra divattá lön. Szép burnótszelenczék divatosak és Angolországban, valamint Amerikában a dohányárusok és ékszerészek bőséges raktártartanak előkelő vevők részére. Amerikában több mint 200 millió font burnót lelkel, melynek értéke 1,500,000 dollár. Eddig nyilvánosan nem burnótláltak; ezekre tehető azok száma, kik burnótlolnak, anélkül, hogy jó barátaiknak tudomása volna róla. Mostanában azonban kezdnek megint nyilvánosan burnótlolni és azt kívánják elérni, hogy az angol és amerikai szalonokban ne tekintessék illetlenségnek.

Pénzügyi bohózat. Egy helybeli újság a napokban telmegetített egy kalandos mesét, mely első alkalomkor 1899-ben rögtön megzafolatott. Egy állítólagos dohány-szállításról van szó, mely szállításnál a stuttgarti Rosenfeld és Tsa cég, a magyar államnak jobb minőségű dohány helyet, rosszabbat szállított volna. A cég budapesti képviselője Löwentritt Henrik, hogy a dolog nyilvánosságra ne kerüljön, magas állású személyiségeknek egy millió koronát adott volna. A pénzügyminiszter a kapott rossz dohányt Javadohány gyanánt adta a közönségnek a stuttgarti cég pedig a különbözetet, körülbelül egy millió koronát, a pénzügyminiszter reklamációja folytán megtérítette, úgy, hogy az állam az üzletnél még előnyben volt. Erre, a már egyszer elintézett rablóműködésére vonatkozólag annak kijelentésére vagyunk felhatalmazva, hogy nem igaz, hogy az 1899-iki hollandi dohányszállításnál valamely hivatalnok kompromittáltatott, vagy megvesztegetett.

Mi ezen czafolatot a „Pester Lloyd“ nyomán hozzuk, de azt hisszük, hogy ezen a „rablóműködés“ — a mint a cikk írja mondja — mégis valami igaz. Ha nem is történt megvesztegetés, ha az állam nem is kapott kárpótlást — mindenesetre tény, hogy az 1899-iki dohány-szállítások, melyekről az ének szól, nem voltak olyanok, melyekről állitható, hogy az

árnak megfeleltek. Megjegyezzük, hogy mi voltunk azok, akik az akkor szállított dohányból készült szivarokat kifogásoltuk. Ebből látható, hogy az ilyen tények elhallgatása éppen az ellenkező hatást gyakorolják.

12581
902. szám.

Ajánlati hirdmény.

A soproni m. kir. pénzügyigazgatóság részéről közhírré tétetik, hogy Sopron megyében fekvő Kapuvár községben elhalálozás folytán üresedésbe jött dohány nagyáruda betöltése iránt zárt írásbeli ajánlatok utján 1902. év május hó 16-án d. e. 9 órákor ezen kir. pénzügyigazgatóságnál versenytárgyalás fog tartatni.

Az árlejtés tárgyát a versenyzők által az eladás után követelt eladási jutalék fogja képezni és adóhánynagyáruda kezelése annak fog adatni, ki a legcsekélyebb eladási díjat követeli: mindazonáltal a kincstár fentartja magának a jogot, hogy a versenyzők közt szabadon választáshason minél fogva ajánlattevők közül azért meit ajánlatta nem fogadtatott el a kincstárral szemben senki igényt nem támaszthat.

Az eddigi dohánynagyáruda az áruda kezeléséről 3-5 azaz három és öt tized százalék eladási jutalékok élvezett és a nagyárudának 1901. évben 419520 korona évi forgalma volt, melyből a hozzáutalt csornai dohányalárus szükségletére 20562 korona a hozzáutalt 131 kisárus szükségletére 12677 korona és a saját kicsinybeni elárúsítására 1201 korona esik.

Ezen dohánynagyárudával a kapuvári kir. adóhivataltól beszerzendő bélyegjegyek és váltó őrlopok kicsinybeni eladása 11 $\frac{1}{2}$ % egy és öt tized százalék eladási jutalék mellett, valamint a dohány gyártmányok kicsinybeni elárúsítása is egybe van kötve.

Továbbá ha vállalkozó kívánna, az általános forgalomban levő dohánnyártmányok árjegyzékében felsorolt valódi havanna szivarok elárúsítására is nyerhet engedélyt, az azokért engedélyezhető eladási jutalék azonban 1-5% azaz egy és öt tized százaléknál magasabb nem lehet.

A dohány nagyárus köteles az összes dohánnyanyagot a győri m. kir. dohányraktárból közvetlenül beszerezni és a jelenben hozzá utalt 131 dohány kisárus a jövőben még hozzá utalandókkal együtt a szükséges dohánnyártmány anyaggal ellátni, köteles továbbá a dohány gyártmányok minden egyes neméből a pénzügyigazgatóság részéről meghatározandó és jelenleg 8000 korona értékkel meghatározott tartalék készletet, nem különben az általános mozgósítás esetére meghatározandó értékű anyag készletet folyton érintetlenül tartani és ezen kívül a napi eladásra szükséges gyártmány mennyiségét is készletben tartani

A csonkithatatlan készlet első beszerzésére óvadékkal elfogadható értékpapirokban vagy készpénzben letendő biztosíték mellett a nagyárus kérelmére a tartani köteles csonkithatatlan készlet értéke erejéig hitel is engedélyeztetik.

Az államkincstár a dohánynagyáruda jövedelmére semmiféle kezességet nem vállal és a nagyárus csak az eladási díjra, valamint a nagyárudával járó dohánnyártmányok és bélyegjegyek kicsinybeni elárúsításával járó jövedelemre tarthat igényt, a miből a nagyáruda kezelésével járó összes kiadásokat fedezni tartozik.

A dohány nagyárudai üzlet csak minden tekintetben megfelelő és lehetőleg Kapuvár község központján fekvő helyiségben gyakorolható. A szerződésben részt nem vehetnek, kik törvény értelme szerint szerződés kötésére nem képesek vagy valamely büntett, csempészet vagy más természetű jövedéki kihágás miatt og érvényesen elítéltek. Ha az üzlet átadása

nem jutna a hatóság tudomására, a pénzügyigazgatóságnak jogában állana az engedélyt azonnal elvonni. Az ajánlattevő bánatpénze, kinek ajánlata elfogadható a csonkithatatlan készlet beszerzéséig visszatartatik és köteles ajánlattevő a nagyáruda kezelését az erre vonatkozó értesítés, illetve felhívásban foglalt határidő alatt átvenni. Ha pedig a nagyáruda kezelést át nem venné, vagy ha ajánlatától a versenytárgyalás után visszalépne letett bánatpénzét elveszti és a nagyárudai betöltése céljából az ő kárára és költségére új versenytárgyalás fog kiírattni.

Aki írásbeli ajánlatot kíván benyújtani köteles a fent jelzett csonkithatatlan készlet értékének 10 százalékát vagyis 800 koronát készpénzben vagy biztosítékkal elfogadható értékpapirokban valamely ezen pénzügyigazgatóság kerületéhez tartozó soproni, kapuvári, csepregi, csornai, kismartoni, felső-pulyai és nagyratonni kir. adóhivatalnál bánatpénzként letenni és az adóhivataltól nyerendő letéti nyugtát ajánlatához csatolni, ez azonban nem zárja ki azt, hogy egyes különösen vidéken és m. kir. adóhivatali székhelyen kívül levő vállalkozók a bánatpénzt készpénzben vagy biztosítékkal elfogadható értékpapirokban, természetesen saját veszélyükre ajánlataikhoz csatolhassák.

Az ajánlatban a követelt eladási díj nem csak számokkal, hanem betűkkel is kiteendő és abban azon nyilatkozat is kiteendő, hogy ajánlattevő az árlejtési feltételeket ismeri és azoknak magát feltétlenül aláveti.

Az ajánlathoz egyúttal a nagykorúságot, polgári állást, erkölcsi kifogástalanságot és vagyoni állapotot igazoló bizonylatok is csatolandók. Hiányos, vagy a felsorolt kellékeket nem tartalmazó, vagy olyan ajánlatok, melyek határozatlanul állítatnak ki, vagy más versenyzők ajánlataira hivatkoznak, vagy melyek a kitűzött határidő után nyújtatnának be, ugy nem különben táviratok-ja, figyelembe nem vétetnek.

A további feltételek valamennyi pénzügyigazgatóságnál és pénzügyőri biztosságnál betekinthetők és a dohánnyártmányok eladására vonatkozó szabályokból kivehetők

Az eképen felszerelt írásbeli ajánlatok 1902. évi május hó 15-ik napján délutáni 4 óráig a soproni m. kir. pénzügyigazgatóság főnöknél vagy posta utján a pénzügyigazgatósághoz czimezve benyújtandók, a czimlapon pedig fentkifeendő: „Ajánlat a kapuvári dohánynagyáruda átvételére” és alant a bánatpénz mi módon történt letételének felismerésül szembetűnőleg irandó „terhelve 800 koronával szóló adóhivatali nyugtával” vagy „800 korona készpénzzel” vagy „800 korona értékű értékpapirokkal.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

26534 sz.
V. 1902.

Ajánlati hirdmény.

A nagyváradi m. kir. p. ü. igazgatóság részéről ennell közhírré tétetik, hogy Bihar megyébe kebelezett Sarkad városában üresedésbe jött dohány nagyáruda kezelésének betöltése végett írásbeli ajánlatok beadása utján 1902. évi április hó 21-ikén d. e. 10 órákor a p. ü. igazgatóságnál versenytárgyalás fog tartatni.

Az árlejtés tárgyát ugyancsak a versenyzők által az eladás után igénybe vehető ellátási jutalék fogja képezni, és a dohány nagyáruda kezelése annak fog adatni, ki a legcsekélyebb eladási díjt fogja követelni, mindazonáltal a kincstár fentartja magának azon jogot, hogy versenyzők között szabadon választáshason, mi okból az ajánlattevő semmi esetben sem támaszthat igényt azért, mivel ajánlata el nem fogadtatott.

Az eddigi dohány nagyárus a nagyáruda kezeléséről 3-5 százalék tizedjűt élvezett.

A dohány nagyárudának utolsó három évi nyers forgalmának átlaga 57425 koronát tett ki és ahhoz anyag beszerzés végett 30 kisárus van utalva, továbbá az áruda kezelésével a bélyeg és váltó őrlopok eladásának kötelezettsége 1 és fél százalék eladási jutalék mellett, valamint a havanna szivarok eladásának jogosultsága is egybe van kötve, mely utóbbi eladásra 1 és fél százalék vagy ennél kisebb tizedjűnek igénybe vétele mellett adatik meg az engedély.

Az összes gyártmány-készletek a nagyváradi dohányáruda raktárból, a bélyegkészletek pedig nagyszalontai hivatalnál lesznek beszerzendők.

Figyelemzetnek pályázók, hogy a dohánnyártmányok eladására vonatkozó szabályok 13. §-a, mely szerint az üres gyártmányládák a kincstár részéről visszaváltatnak, érvényen kívül helyeztetvén, azokat a m. kir. dohányáruda raktárból, illetőleg a fő- és alárusoktól a megállapított eladási árak megértése mellett tulajdonukba átvenni kötelesek

A kincstár az árudának bizonyos összegben meghatározott jövedelmet nem biztosít és ez okból későbbi kérvények az eladási díj utólagos felemeléséért tekintetbe vétetni nem fognak, ugy kárpótlási igények sem támaszthatók.

Köteles leendő a vállalkozó a dohány nagyárudát az átvételre kitűzött napon, továbbá a fogyasztási viszonyoknak megfelelő 14 napi tartalék készletet 2203 kor. értékben beszerezni, és folyton érintetlen teljességben fentartani, azonkívül a napi eladásra szükségelt gyártmány mennyiségét is beszerezni

A dohány nagyáruda és ezzel egybekapcsolt kis tőzsde Sarkad nagy községben élénk forgalmu helyen, száraz bolti és raktári helyiségben személyesen kezelendő és az üzletről azon öt rendbeli könyvek pontosan vezetendők, melyek a dohányeladási szabályok 19. §-ban részletezve vannak. A pályázók kötelesek bánatpénz fejeben 300 kor. készpénzben, vagy tőzsdén jegyzett állampapirokban 50 kros bélyeggel ellátott, saját kezűleg aláírt lepecsételt ajánlatukhoz csatolni, vagy pedig ezen összeget valamelyik állami pénzintézménynél, az arról szóló nyugtát az ajánlathoz mellékelni, és az ajánlatot ezen czim alatt: „Ajánlat” a sarkadi dohány nagyáruda elnyeréséért legkésőbbben 1902. április hó 21. napján d. e. 9 óráig a p. ü. igazgatóság főnökségénél közvetlen főnökségénél közvetlen vagy posta utján benyújtani.

Az ajánlatokban igényelt kezelési díj számmal és betűkkel tisztán kifejezendő és az ajánlatokhoz egyúttal a magyar honosságot, polgári állást és erkölcsi kifogástalanságot és vagyoni állapotot igazoló hatósági bizonylatok is csatolandók, olyan ajánlatok, melyek ezen tulajdonokkal nem bírnak, vagy más pályázók ajánlataira hivatkoznak, valamint azok is, melyek határozatlanul szerkesztvék, ugyszintén elkésve benyújtott vagy utó ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Táviratok jogérvényes ajánlatnak semmi körülmények között tekintetni nem fognak. A versenyzésben részt nem vehetnek azok, kik a törvény értelme szerint szerződés kötésre nem képesek, továbbá valamely büntény, csempészet vagy másnemű jövedéki kihágás miatt, avagy az állam biztonsága ellen elkövetett áthágások miatt illetékesen elítéltek, vagy az alól csak bizonyítékok elégtelenségéből is felmentettek.

Továbbá kizárva maradnak azon egyedürségi tárgyak eladói, kik az üzletlő fűntetés-képen elmozdítottak, és oly személyek is, kik nem az áruda székhelyen laknak, vagy kiknek a politikai szabályok az üzlet helyén leendő állandó tartózkodást nem engedik meg.

Ha az említett akadályok egyike vagy másika csak az üzlet átadása után jutna a hatóság tudomására a p. ü. igazgatóságnak jogában álland az eladási engedélyt elvonni.

A pályázók bánatpénzei, csak a tárgyalás teljes befejezése után fognak vissza szolgáltatni, az ajánlattevő bánatpénze pedig csakis az érintetlen készlet beszerzése után.

Ha vállalkozó a dohány nagy árudát az átvételre kitűzött határnapon át nem veszi vagy később ajánlatától visszalépne, bánatpénzét elveszti, és az áruda kezelésének betöltése végett újabb pályázat fog nyitadni, melyen részt nem vehet.

Az ezen vállalatnál mérvadó részletes feltételek és azzal egybekötött kötelezettségek a p. ü. igazgatóságnak és a n.-szalontai p. ü. őri biztosságnál megtekinthetők.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

„DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

(ORGAN DER TABAK-GROSS UND KLEINVERSCHLEISSER UNGARNS).

INHALT. Das Trafikwesen in der Hauptstadt. — Vermischtes.

Das Trafikwesen in der Hauptstadt.

Wir sind nicht für die Vermehrung der Kleintrafiken in der Hauptstadt. Seit vielen Jahren vertheidigen wir den Standpunkt, dass die Zahl der Tabak-Kleinverschleisser vermindert und nicht vermehrt werden. Wir thaten dies einzig und allein aus dem Grunde, damit einzelne Verschleisser in ihrem Erwerbe nicht geschädigt werden und zwar dort, wo das Einkommen der Betreffenden ohnehin gering ist.

Vor einigen Jahren wurde eben in Folge unserer Bemühungen um die Sache, ein Regulativ geschaffen, welches die Normen bei Ertheilung von Trafiken genau vorschreibt. Da die Entfernung einer Trafik von der andern, hier in der Hauptstadt für die Ertheilung einer neuen Trafik nicht massgebend sein konnte, so wurde ein anderes, ein ausgezeichnetes Mittel erdacht, um die Prosperität einer neuen Trafik zu erforschen. Es wurde nämlich vorgeschrieben, dass an Orten, wo um eine Trafik-Lizenz eingeschritten wird.

Die drei Nachbartrafiken zu mindest 120.000 Kronen jährlich Consum erzielen müssen, soll an solchen Orten eine neue Trafik errichtet werden. Wir constatiren, dass diese Art den Consum zu ermitteln, die einzig richtige ist.

Die Errichtung einer neuen Trafik zu rechtfertigen, oder eventuell den Gesuchsteller abzuweisen. Alle anderen Umstände, als da sind, die Anzahl der Schritte von einer Trafik zur andern, besitzen nicht den geringsten Werth. Es gibt häufig Gassen, wo sich bloss eine einzige Trafik befindet, die einen lächerlich geringen Consum erzielt, während es kleine Gässchen gibt, worin sich Tausende von Menschen stündlich bewegen und wo einige Trafiken ganz gut existiren können.

Von dieser weisen Erwägung ist auch seinerzeit Herr Staatssekretär Gränzenstein ausgegangen, als er das in Rede stehende Regulativ behufs Darnachhaltung herausgab; allein, in welcher Weise wird dasselbe häufig ausgelegt? In der Hajós-utca, Király-utca, Rottenbiller-utca, Erzsébet-körút, Kerepesi-út etc. etc., wie auch in sämtlichen Stadttheilen der Hauptstadt finden wir neuerrichtete Trafiken, die weder nach der Anzahl der Schritte, noch nach dem Consum der Nachbartrafiken, irgend welche Existenzberechtigung haben. Wir finden Trafiken, welche sich in Gassen befinden, die selbst beim helllichten Tage nur wenige Passanten aufweisen, während wir Gassen finden, wo drei Trafiken über 200.000 Kronen jährlichen Umsatz erzielen, ohne dass dort die Aufstellung einer neuen Trafik in Combination gezogen wird.

Allerdings sagt man uns, dass in derartigen stark frequentirten Gassen, die Miethzinse auch bedeutend höher sind, daher der Tabaktrafikant auch einen

höhern Consum erzielen muss, soll er zu existiren vermögen. Das ist richtig, aber nicht ganz.

Während nämlich die in den Tabaktrafiken verkauften Nebenartikel in nicht-frequentirten Gassen und Strassen fast keinerlei Nutzen abwerfen, erzielen die Verschleisser der stark frequentirten Gassen in diesen Artikeln einen zehnfach stärkeren Consum, ja häufig werden dort Artikel verkauft, der in Hunderten anderen Trafiken gar nicht gesucht werden.

Die Vorschrift, nach welcher in manchen Gassen und Strassen Trafiken errichtet werden dürfen, welche ausschliesslich Tabak-Kleinverschleisse sind, wird ebenfalls, unseres Erachtens nach, häufig falsch gedeutet. In der Andrassy-Strasse finden wir ein regelrechtes Papiergeschäft mit einer Trafik verbunden, auf dem Ring Spezerei- und Delicatessen-Geschäfte, in der inneren Stadt, Drechsler- und Galanteriewaaren-Geschäfte die alle als „blosse Trafiken“ gelten, die nicht mehr als 1% Pacht bezahlen. So schwierig es ist, in dieser Beziehung sämtliche Waaren vorzuschreiben, welche der 1% zahlende Trafikant halten darf und welche nicht, ebenso schwierig ist es hiefür eine Norm zu schaffen, die dafür zu gelten hat, was als Nebenartikel angesehen werden kann und was nicht. Wir glauben, dass dies lediglich dem Ermessen jenes Beamten anheimgestellt werden muss, welcher die Aufstellung einer neuen Trafik befürwortet oder ablehnt. Den Intentionen des kön. ung. Finanzministeriums gemäss, sind wir gut unterrichtet, soll bios vermieden werden, dass die Tabakprodukte nicht mit solchen Waaren in einem Lokale verkauft werden, welche zu diesem in Hinsicht der Reinlichkeit oder des Geruches nicht passen. Wir glauben übrigens, dass in Anbetracht der noch einer theuren Miethzinse Ausnahmen zu machen wären, wo der Nebenartikel wegen seiner Beschaffenheit kein Aergernis bei den Consumenten zu erregen vermag.

Was die Umschreibung der Trafiken anbelangt, so lesen wir zu unserem Erstaunen täglich in den Zeitungen Inserate, wo Trafiken zum Verkaufe ausgeben werden und worin gesagt wird, dass für die Erlangung der Lizenz volle Garantie geboten wird. Es überrascht uns dies umso mehr, als das kön. ung. Finanzministerium keine Mittel und Wege findet gegen diesen Unfug einzuschreiten. Die hauptstädtische kön. ung. Finanzdirektion geht in ihrer Rigorosität bei Ertheilung solcher ungeschriebener Lizenzen in solch lobenswerther Weise vor, dass sie jedes Gesuch, wo ein Verkauf stattgefunden hat, rücksichtslos zurückweist; gleichwohl erhält der Bittsteller die Trafik-Lizenz doch. Wie kommt das? Die Gewissenhaftigkeit des Referenten, des Finanzsekretärs Szikszay, ist über jeden Zweifel erhaben und wir denken, dass in Fällen wo eine Umschreibung stattfindet, er den Bittsteller nur deshalb

abweist, weil ihm bekannt ist, dass die Trafik verkauft wurde. Ist dies aber geschehen, dann sollte man auch die Lizenz nicht ertheilen, namentlich dann nicht, wenn ersichtlich ist, dass der Verkäufer den Käufer betrügt, indem er diesem ein nicht lebensfähiges Geschäft für gutes Geld verkauft.

Wie gesagt: Lässt sich die Verminderung der Tabak-Kleinverschleisse in der Hauptstadt de facto so schwer durchführen, wie es den Anschein hat, dann möge zumindest dafür gesorgt werden, dass dort wo eine Trafik zu errichten ist, wo Jemand voraussichtlich ein Geschäft zu machen im Stande ist, auch eine solche errichtet werde. Dagegen wäre es dringend zu wünschen, dass endlich dem Schwindel, welche durch den Verkauf der Trafiken entsteht Einhalt geboten und dass Jeden, dessen Trafik in den Zeitungen angeboten wird die Lizenz auch entzogen werde. Unter allen Umständen jedoch, müsste das kön. ung. Finanzministerium Diejenigen strafgerichtlich verfolgen, welche den Erhalt der Lizenz garantiren. Es scheint uns dies mehr als ein Missbrauch zu sein, mehr als ein Geschäftskniff.

Vermischtes.

Eine Finanzposse. Ein hiesiges Blatt wärmt heute eine abenteuerliche Geschichte auf, welche gleich bei ihrem ersten Auftauchen im Jahre 1899 demittirt wurde. Es handelt sich um eine angebliche Tabaklieferungs-Angelegenheit, bei welcher die Stuttgarter Firma Rosenfeld & Co. dem ungarischen Staate anstatt des bestellten Javatabakes einen Tabak untergeordneter Qualität geliefert hätte. Der Budapester Vertreter der genannten Firma, Heinrich Löwentritt, hätte, um die Sache zu vertuschen, eine Million Kronen an hochstehende Persönlichkeiten vertheilt. Der Finanzminister habe den erhaltenen schlechten Tabak zu den Preisen des Javatabakes an das Publikum abgesetzt, die Stuttgarter Firma aber habe die Differenz zwischen den Preisen des Javatabakes und der gelieferten minderwerthigen Waare, rund eine Million Kronen, in Folge der Reklamationen des Finanzministers dem Staate ersetzt, so dass das Aerar aus dem faulen Tabakgeschäft sogar noch einen Nutzen von einer Million gezogen hätte. Auf diese, bereits einmal abgethane Räubergeschichte bezieht sich das nachstehende, von der „Bud. Korr.“ mitgetheilte Dementi: „Bezüglich der in einem hiesigen Tageblatte unter dem Titel „Eine Finanzposse“ veröffentlichten romantischen Geschichte werden wir zuständigerseits zu der Erklärung ermächtigt, dass es absolut unwahr ist, als ob bei der 1898er holländischen Tabaklieferungs-Affaire irgend ein Beamter kompromittirt, geschweige denn bestochen worden wäre.“ Wir entnehmen dieses Dementi dem „Pester Lloyd“, glauben aber bemerken zu müssen, dass an dieser „Räubergeschichte“ wie sich der Artikelschreiber ausdrückt, immerhin etwas Wahres ist. Würden auch keine Beamte bestochen, hat auch das Aerar keine Entschä-

digung von einer Million erhalten, so ist es gleichwohl Thatsache, dass die Tabak-Lieferungen im Jahre 1899, von denen die Rede ist, keineswegs solche waren, dass sie den Werth entsprochen hätten, der dafür bezahlt wurde. Wir bemerken, dass wir selbst es waren, welche damals die aus diesem Tabake erzeugten Zigarren in unserem Blatte beanstandeten. Man sieht, dass das Verschweigen solcher Thatsachen geeignet ist, die gerade entgegengesetzte Wirkung hervorzurufen.

Moderne Schnupfer. Aus London wird berichtet, das die elegante Gesellschaft wieder zu schnupfen anfängt. Schöne Schnupftabakdosen sind wieder in Mode, und in England wie in Amerika halten Tabakhändler sowie Juweliere einen Vorrath für vornehme Kunden. In Amerika werden mehr als zwei Millionen Pfund Tabak jährlich „in die Luft geniest“, deren Werth 1,500,000 Dollars beträgt. Bisher wurde nicht

öffentlich geschnupft; Tausende schnupfen stark, ohne das die guten Freunde es wissen. Jetzt aber macht sich eine Tendenz geltend, wieder wie früher öffentlich zu schnupfen und es dahin zu bringen, das es in den Salons der englischen und amerikanischen Gesellschaft nicht mehr für unpassend gilt.

Verrauchte Millionen. Bei der kön. ungarischen Tabakgefälls-Centraldirektion wird derzeit an der Zusammenstellung einer sehr interessanten Statistik gearbeitet. Die horrenden Zahlen, welche den jährlichen Tabakkonsum der Länder der ungarischen Krone ausweisen, bezeugen, das der unschuldige Genuss der Pfeife, der Zigarre und der Zigarette jährlich Hunderte von Millionen kostet. Mit der Zeit und Mode hat sich auch die Art des Genusses der Tabakpflanze geändert. Nach dem Kau- und Schnupftabak sind Pfeife, später Zigarre und Zigarette in die Mode gekommen. Der Verbrauch des Schnupftabaks hat in den jüngsten, insbesondere im verlossenen Jahre eine Verminderung erfahren. Den Hauptkonsumartikel bilden heute die Produkte der ungarischen Tabaks-

fabriken, da die Folge der Schlechten wirthschaftlichen und finanziellen Verhältnisse sich auch bei dem Konsum von importirten Havannah- und ausländischen Zigarren empfindlich bemerkbar macht. Der jedenfalls interessanten Statistik entnehmen wir nachstehende Daten:

Im Jahre 1901 wurden 44.815 Kgr. Schnupftabak, ferner 459.147 Kgr. und 538.322.713 Päckchen Rauchtobak verkauft. Von der verbreitetsten Zigarrensorte, der sogenannten „Kurzen“, wurden 233.423.100 abgegeben. Das nächststehende Quantum wurde an Cuba-Portorice Zigarren konsumirt, wovon 37.875.226 Stück verbraucht wurden. Von den übrigen Sorten wurden 5.153.200 Stück Regalitas, 21.949.800 Trabuco, 23.528.600 Britannica, 1.001.300 Milares, 2.224.200 Operas, 69.573.562 Portorico, 17.109.000 Virginia, 2.740.100 brasilianische Virginia, 43.495.800 ungarische kurze Zigarren, insgesamt 508.099.488 Stück Zigarren verkauft, daher beinahe um 16 Millionen mehr wie im vergangenen Jahre.

Segédszerkesztő: Heltai Nándor

Nagy- és kistőzsdék figyelmébe!

POJATZI FL. és TÁRSA

cs. kir. szabadalmazott gyufanemű gyárai DEUTSCH-LANDSBERGBEN (Graz mellett)

ajánlják legjobb minőségűeknek elismert gyufa-gyártmányaikat és pedig úgy **kénes-**, mint különösen **s alon-gyufájokat.**

E gyufa-gyártmányok Magyarországon nagy kedveltségnek és rendkívüli keresletnek örvendenek, főleg a

Millennium-gyufa,
Magyar korona-svédgyufa,
Magyar honvéd-szobor-gyufa,
Krokodil-gyufa és
Magyar Imperial-gyufa

elegáns kerek dobozokba csomagolva, melyek kiváló magyar állam-
férflak arczképeivel díszítvők.

Rips-gyufa dobozokban és csomagokban kapható.

Kérjük szives rendeléseiket közvetlenül **Dentsch-Landsbergbe** intézni. A legolcsóbb ártételeket tartalmazó árjegyzékünkkel szivesen szolgálunk. — **Budapest és közvetlen környéke részére VII., Rombach-utca 8. sz. alatt van raktárunk.**

POJATZI FL. és TÁRSA

cs. k. szabadalmazott gyufanemű gyára

DEUTSCH-LANDSBERGBEN (Graz mellett).

FELTÜNŐ UJDONSÁG.

Delice

Minden hirdetés felesleges, a dohányzó egyszer veszi és többé mást nem szíhat

legjobb valódi francia

SZIVARKAPAPIR ÉS SZIVARKAHÜVELY!

GYÁRI RAKTÁR:

GOLDZIEHER GÉZÁ-nál

BUDAPEST, V., SAS-UTCA 29. SZÁM.